

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Istakni svakog četvrtka na cijelom arku.

Dopis se nabraja ako se i potičkuju.

Nobiljgovani listovi se naprimaju. Predplatiti se pošticom. God. 3 for. za polgod. Razmjerno for. 1,5 i 1 za polgod. Izvan osređine više poštarije.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Garibaldi br. 28.

Prigovori, žalbe, i slično, a sloga ima pokvari". Nar. Pos.

Neopodizani se dopisi ne tiskaju. Priposlanu se prema tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglaš. 10 i 15 redaka stoje 60 novč. za svaki redak više 5 novč. ili u slučaju oporovanja za pogodbe za uplatu. Novci se šljaju poštarskom nepunolice (bez osig. pošte) na administraciju "Naše Sloga". Ima preslone i najbliku posla: valja točno označiti.

Komu list nedodje u vrijeme, neka to javi opravdanje u otvorenu pismu, da koje se ne plaća poštarije, ako se izvane napisu: "Reklamacija".

Priprave za sabor.

III.

Imali smo upravu na namu resložit radi kojih još usroka treba, da naša stranka upre sve sile, da zastupnikih svoga roda pošalje šim više na sahor Porodici. U to nam je dolja biela knjiga od prijatelja iz Pidnu, koj se bavi upravo onim jednim reslogom.

Mi ćemo nešto pitanja o tom govoriti, zato se neče onaj dopisnik ljutiti, ako njegov dopis nepriobčimo baš onakov, kakov jest. Potreban je dakle, da u sabor dodje šim više naših ljudi i zato, da budu podigli svoj glas za promjenu u izbornoga reda.

Grozota je i pomisliti, kako je nepravo razdijeljiv broj zastupnikih među gradsko i među seosko pučanstvo.

Tobože znamenitija mjesta, recimo gradovi u Istri, biraju jednanaest zastupnikih, a negradjani biraju dvanaest zastupnikih.

Šta je taj puk gradovah istarskih?

Ako se isusamo malene iznimke, pučanstvo gradeko nedaže ranlike nad pučanstvom seoskim, a to ni po znanju, ni po bogatstvu, ni po starini, ni po ničem.

Oi sto i deset tisućah pukih, koji žive u gradskih občinah, isuzmimo, pulu sa 25.000 dušah, ostano nam 85.000 dušah. Od tih, po zadnjom brojanju pukih, bavi se poljodjelstvom 45.000 dušah, dakle ostano rešimo šestih gradjanah, koji nisu poljodjelci 40.000 dušah.

Ali pomislimo, da su oni sami velika gospoda, jer velika posjednika valja izuzeti, buduć biraju posobno svojih pet zastupnikih.

Ostaje dakle koji kramarid, trgovačid, zanatnik i ribar. Ali ta vrat puka ima već svoju oblast, to jest trgovačka komora u Rovinju, koja opet biraju 2 zastupnika na potečki sabor.

Sada; ima se znati, da negradjanah, to jest puka po silih, ima u Istri 182.000 dušah, a svi ti jedva mogu poslati na sabor 12 zastupnikih.

Ako isusamemo iz gradovah, vallike posjednika, koji biraju ob sabil, i ako isusamemo ono nešto trgovaca i industrianta, na kojih interes trgovačka komora izobira dva zastupnika, onda u Istri odpada svaka raznaka između sela i gradn, to bi gradski puk morao birati od prilika po jednako zastupnikih, kao i seoski puk, i to prema broju dušah. Po tom računom moralo bi doći na vanjsko pučanstvo buram 14 zastupnika, a na gradeko pučanstvo najviše 9 zastupnika. No sada po zakonu izvanjeki biraju 12, dakle buram 2 premalo, a gradjani biraju 11, dakle buram 2 više nego li bi jih bilo. Tako su pravo govoreći na naš gubitak 4 glasa u saboru, i toga namože nitko poroći.

Evo vam jedan od najzalostnijih primjora: Saljani koparskoga kotara, njih 45.000 na broju, imaju pravo poslati u sabor samo dva čovjeka, a gradjani koparskoga kotara, kojih je samo 20.000, imaju pravo poslati u sabor tri čovjeka, a između tih gradjani koparskoga kotara blizu 10.000 havi se poljodjelstvom.

Tko će nam reći, da je ribar recimo iz Kopra ili Izula pametniji, bogatiji, stariji u Istri od kmeta dajko od mora? Nitko! Ipak po izbornom zakonu jest tako.

Ali još žalostnija je ovo: Stanovnik grade, makar plaća pet, šest forintih franki, samo ako je u občin-

ah, a potlo po staroj navadi: Va za m oštro dočakava, va in Zagabria mostro de Kroato nato in boškol.

Mate. Niki naši su me sigurali, da te bit brzo izbori za poročki sabor i da ovaj put ćemo bolje stat koži na rep i najbržije komugod barbuo izguit. A ja sam reka: Bože daj! blažena naša Istrija!

Šime. Dobit ćemo za stalno i još koj klin zapucat Talijanatom samo ako budemo složni i ako naši ne budu prodavali svoju kožu kako zadnji put. Počeli su neki kraguji lešit po naših seli i lovit naše kokoše i kupovat naše koze novcom ili silom ili mlilom.

Mate. A bogme svakomu je drag forint ili putača.

Šime. I Juda Škarijot jih je dobia 30 za izdati Isusa, a potlo si kupia konop i se običa na smokvu, na kojoj je poginul kako hudoba. Tako će se zgodit svakomu, koj izdaje svoju braću, svoju domovinu, svoj materinski jezik i prodaje sam sebe za miljollé ruma, za jednu uzinu, al za se najiti tovarskega mesa. A pak će mislić, da to plaćaju iz svoga? Danas ti dađu forint, a sutra imaš povratit: pot forint. Paga će tvoje otači i sada klatare po selih, miro crkivo, turnje, obeđivaju ceste, željeznice, škole, šterne . . . a po izborih mi po

kojih puti i vodu iz kaljuže, a oni palače, teatro, kustrade, forate. Mi pomoromo svo plaćat; ako pak ćemo ča za se, nam govoro u brke: Pa to će tvoje s o tivo gavor. Meni zec, tobi jerebioa, ali tobi jerebioa, samo zec, kako čest! Pladila nam prto svako vrati: plaćamo popa, učitelja, učiteljicu, a nimalo nijednoga; plaćamo volovinu, plaćamo na koze, na ovce, na jilo i na pilo. Mislić, da to stavit pladila na karooe, na konje, na luke, na palače, na knpitalo, na teatro? A valjo! Još samo fall, da stavo pladila na naše voze i vole, vozio i tovaro, na ovce i kozaru, na podzemuljku, štale i dvore. A kako i nebi? Ter li mi učinimo gospodaro u našoj knđi, jim dajmo sukno i škaro, a bogme oni krojo za se, a nam bašta i brunto . . . porta će tvoje o tazi . . . Nas mudo, nas tuđu, a plakati nam ne dadu; naš jezik nesmiemo govoriti, a još manje pisati. Pak da nije to žalostno stanje za nas? Ja so ufam, da ovaj put ćemo se opametiti, da su vrći i naši Istrijanci odprli oči i da te svi glasovati za našu ljude, koji te nas branit i zagovarati.

Mate. Govoro Talijani, da toga ne bude, i da sve to popi smučuju radi da jim se poveća plaća i da moru oni sami zapovidati.

Šime. Ja vidim, da popa si moramo sami plaćati, u nisam vidju, da kada Talijani po gradih nose popu što i grozdje. To će reći, da popi po gradih imaju lpu plaćati i da notričaju kmetekoga trudn kako na solu. Da su naši zastupnici u Porocu i Beču, bi ča providjeti i za nas, bilo bi bolje popu i kmetu. Ako popi zapovidaju u crkivi, ma naši Talijančidi bi litali zapovidat u crkivi i vani, to sve nas voditi za nos. A to nevalja.

Mate. Ča da je imel bit neki sabor pul sv. Petra? Molim to ča je to i zašto so drže sabori?

Šime. Sabor, to ti je sastanak naših prvakah, skupščina naših puštenjakah, koji bi se sastali, da se spoznaju za se sprijateljiti, za so dogovoriti, kako si imamo pomoći u naših potrebah i novoljih, koje imamo izabrati za naše zastupnike i braniteljo u Porocu i Beču. Onde bi spoznal brat brata. Lisanić bi spoznal Promyvnturo; Kostavac Modulina; Plićnaco Kašte-lirca; Graščičan Novovršana; Dragučan Vabrošana itd. Za dobiti valja so složiti. Sabori su pridobili Kranjci, Štajerci, Čehi, Moravci i svi Slavjani.

Mate. A zađ pak nisu dopustili, da so drži sabor.

Šime. Zađ da so kapitanat boji, da bi prišli Talijančidi naše ljude uzamirivat, pak da bi se dogodila smutnja.

djanah dodje po jedan, i da su neki bi gradjani već zastupani u saboru po silih, iz velikoga posjeda i po onih iz trgovačke komore.

Zato nastoje živo, da Vam talijanska stranka noštime niti i ja d noga mjesta u izvanjelih občinah, jer ona još u gradovih žaljo prodobur plod od zakona, koj je bio stvoren onda, kada so za pravo stanjo Istro nije znalo!

Drugom prilikom, ako Bog dade zdravlja, još ćemo po koju izmesti, neka se vidi, da negovorimo u vjator i da naša politika nije toliko, da so više; nego je osnovana na brojivih, pobudjeh od potrebah narodnih, a zadojena vjerom i ufanjem u bolje dline.

DOPISI.

Sa vrh Učke 20. maja 1880. Učkah više vremena, hodo li so munda koja vratnje poru javiti nego li je mojo iz ovih krajeva u dičnoj "Našoj Slogi", all kada nikomu traga, ovo mene on par rodaka, da barom svietu pokazem, da nam ni pod Učskom izgino trag nje, vođ da i ovdje živi Hrvat šil i zdrav. Da, jedino pod ovim letarskim olimpom živi naš narod zapušćen, zanemaran, tlađen, to varan i vođen od izdaljca roda svoga. Naša djeloš, budućnost i nada naša, ostavljena bez ikakvo puduko i uzgoja. Vranjčani nobill tako srčni, da dođu učono, a sada ostali i bez svetonika solitbom G. Plikulca u Dolenjuvne-Lupoglav, koji je njekojim u Boljunju jaku smotao", osobito soljaku Lučki (contradino Luca) u poročki "babi". Jo li iko molio za vranjaku župu, to nam valja još poznato. Eto kako nam se do-gadje! Boljunčani bit tako malo godinu davn bez škole, a sada opat dobili svoga učitelja, kumu ovim putem na svoe po-lazemo naš puk i djecu, koji jošto čami u tihlu neznanstva. Učinit će dobro dielo onaj, koji so ikoliko pobrine za ovaj sirom-ašni puk, to doneše bar zrnce izobrazbe u njegovu siromšaču kolibu. Radujemo se, da so već i ovdje opazaju prvi znaci na-rođne svietli. Da je boljuneka obćina za-

PODLISTAK.

Šime i Mate.

Pod Novovršanskim ladanjom.

Šime. Bog te živio Mate! čekaj da se malo pogovorimo, zađ dujom, da ti naši ljudi rado štiju i slušaju našo razgovore.

Mate. Ja din, da i mora nas slušati kada samo istinu povidam.

Šime. Da, meni je drago, da nas veselo slušaju, a mi je još dražje kad nas rado i poslušaju. Ča mi se smiješ?

Mate. Te nas poslušati to i ovaj put zađ su niki ostali dugim nosom još radnjih izbori; čuda jim so obećalo, a ništa dalo. Češ da ti povidam zašto so smijem?

Šime. A povidaj slobodno.

Mate. Dobro došao šor Mate! Kako je? Kanda greto ča? Čuto beći na drva? Na grozdje? . . . Na kože. . . Š Bogom šor Mate! Pozdravi mi ga šor Šime, šor Jure, šora Jula i reci, da mu ima ništo reć, da ne zabe, da mi ga imaju dati, sada ki sa ga blizu balotacioni. . . Tako su mi so klin-jali niki dan naši Talijančidi u Por-ocju, govorili lepo hrvatski i mo-reću, govorili lepo kranjski. Ši m o. A znaš, da to nas i Istrija- m a t šorom u ruki dokle praju iz-

bori, a potlo po staroj navadi: Va za m oštro dočakava, va in Zagabria mostro de Kroato nato in boškol.

Mate. Niki naši su me sigurali, da te bit brzo izbori za poročki sabor i da ovaj put ćemo bolje stat koži na rep i najbržije komugod barbuo izguit. A ja sam reka: Bože daj! blažena naša Istrija!

Šime. Dobit ćemo za stalno i još koj klin zapucat Talijanatom samo ako budemo složni i ako naši ne budu prodavali svoju kožu kako zadnji put. Počeli su neki kraguji lešit po naših seli i lovit naše kokoše i kupovat naše koze novcom ili silom ili mlilom.

Mate. A bogme svakomu je drag forint ili putača.

Šime. I Juda Škarijot jih je dobia 30 za izdati Isusa, a potlo si kupia konop i se običa na smokvu, na kojoj je poginul kako hudoba. Tako će se zgodit svakomu, koj izdaje svoju braću, svoju domovinu, svoj materinski jezik i prodaje sam sebe za miljollé ruma, za jednu uzinu, al za se najiti tovarskega mesa. A pak će mislić, da to plaćaju iz svoga? Danas ti dađu forint, a sutra imaš povratit: pot forint. Paga će tvoje otači i sada klatare po selih, miro crkivo, turnje, obeđivaju ceste, željeznice, škole, šterne . . . a po izborih mi po

kojih puti i vodu iz kaljuže, a oni palače, teatro, kustrade, forate. Mi pomoromo svo plaćat; ako pak ćemo ča za se, nam govoro u brke: Pa to će tvoje s o tivo gavor. Meni zec, tobi jerebioa, ali tobi jerebioa, samo zec, kako čest! Pladila nam prto svako vrati: plaćamo popa, učitelja, učiteljicu, a nimalo nijednoga; plaćamo volovinu, plaćamo na koze, na ovce, na jilo i na pilo. Mislić, da to stavit pladila na karooe, na konje, na luke, na palače, na knpitalo, na teatro? A valjo! Još samo fall, da stavo pladila na naše voze i vole, vozio i tovaro, na ovce i kozaru, na podzemuljku, štale i dvore. A kako i nebi? Ter li mi učinimo gospodaro u našoj knđi, jim dajmo sukno i škaro, a bogme oni krojo za se, a nam bašta i brunto . . . porta će tvoje o tazi . . . Nas mudo, nas tuđu, a plakati nam ne dadu; naš jezik nesmiemo govoriti, a još manje pisati. Pak da nije to žalostno stanje za nas? Ja so ufam, da ovaj put ćemo se opametiti, da su vrći i naši Istrijanci odprli oči i da te svi glasovati za našu ljude, koji te nas branit i zagovarati.

Mate. Govoro Talijani, da toga ne bude, i da sve to popi smučuju radi da jim se poveća plaća i da moru oni sami zapovidati.

Šime. Ja vidim, da popa si moramo sami plaćati, u nisam vidju, da kada Talijani po gradih nose popu što i grozdje. To će reći, da popi po gradih imaju lpu plaćati i da notričaju kmetekoga trudn kako na solu. Da su naši zastupnici u Porocu i Beču, bi ča providjeti i za nas, bilo bi bolje popu i kmetu. Ako popi zapovidaju u crkivi, ma naši Talijančidi bi litali zapovidat u crkivi i vani, to sve nas voditi za nos. A to nevalja.

Mate. Ča da je imel bit neki sabor pul sv. Petra? Molim to ča je to i zašto so drže sabori?

Šime. Sabor, to ti je sastanak naših prvakah, skupščina naših puštenjakah, koji bi se sastali, da se spoznaju za se sprijateljiti, za so dogovoriti, kako si imamo pomoći u naših potrebah i novoljih, koje imamo izabrati za naše zastupnike i braniteljo u Porocu i Beču. Onde bi spoznal brat brata. Lisanić bi spoznal Promyvnturo; Kostavac Modulina; Plićnaco Kašte-lirca; Graščičan Novovršana; Dragučan Vabrošana itd. Za dobiti valja so složiti. Sabori su pridobili Kranjci, Štajerci, Čehi, Moravci i svi Slavjani.

Mate. A zađ pak nisu dopustili, da so drži sabor.

Šime. Zađ da so kapitanat boji, da bi prišli Talijančidi naše ljude uzamirivat, pak da bi se dogodila smutnja.

puštena, te da se tu hoće vrlih i jakih sila, dok se samo nekoliko izgadi, što se je tečajem mnogo godina zamomario, o tom danas nenaumiv plaši.

Ali da, još Yam se nije objavilo, gospodino uredniče, da se je mjesecan jenara u Boljunu konstituirao novo obdružko zastupstvo. Tim se je prilično zategalo, jer se obdružni labori obavili još 8. 14. oktobra prošle godine. U svih trih tiehli predobila je „talijanska“ stranka. Velim talijanska, a gdje su ti Talijani na Boljušćini? O tom nema ni govora! Da, zbilja u Boljunu jesu „takozvano“ tri obitelji talijanske, u kojima dakako vrije „puro sangue italiana“? Ti ljudi su Yam samo domaći slabiji, sebični i slavohtopni, a za korinu „krnjelakoga“ kruha otrgli se od materinjih pral. Borođi se u tudinjstvu za svakdanji život, naučili se par riječi talijanski, sada eto postavili su se za apostole i širitelje talijanske kulture! Oni misle, jer snadu koju promucati talijanski, da su tima svu talijansku kulturu usitali. Nas soljako, Hrvate drže za glupane, nespošobno nikakvu djelu. Foti laborom bijaše a našo strans podnošni utok, i to proti trodennu tiolu, na namjestništvo u Trstu. Ričilo se ga tako, da se ima ponoviti labor samo za jednu osobu. U novo obdružko boljuno zastupstvo ušlo je i Fran Foranda, koga u voliku hvali porođka „biolet u a“, koji bi bio jedini valjda u stanju prihvatiti ona onta i rusede se „palada“ u Boljunu. Orta-bene i „Francisco Foranda“ i „contadino Luca“ t. j. hvalitoli goep. Forando, čini mi se, da su blizanol. I zbilja, na svojot „soljaka Luka“ upru taj „gospodin“ avo svoja sila, da se dođopa obdružnoga korajila. Tredjaše, da bude li načelnikom, da će popraviti puteve, orkvu, učiniti mostove i kojista drugo; u Boljun dođi do vandamarija, a valjda i kapotanaš. Oalobudi nas Božo takovih avo-mođudnika! Nopuavano gostovo nedomo u kuću. Dolatino uspjelo mu u nekoliko, te produbi na svoju stran nekoje našo obdružko zastupniko. Tužna im majka, koju tako kruto proganjaju!

Prispjelo 10. dan mjeseca jenara, kada su imalo izabrati novoga glavarja. Treba zabilježiti, da je prvoga dana ubio „Luka“ kravu. Sjodniel priustvova o. kr. kotarski glavar poglaviti g. Ivan Simsig. Ljudetva prod utrodom natrupano; svi nastupljiva dođku čas, da dođuju odvlučni glas. Pripadnici talijanske stranke bili imahu uvjereni, da će postati glavarom njihov prvak. Malo pred podno prosu se glas, da je načelnikom postao g. Ivan Matijašič, imućani i posten soljak, koji je već višo godina obdružkin zastupnikom. To je vrlo opoklo našo protivniko, a oni per pod nego, pa hajd oparati u svojo zakutko. Gospodin Ivan Matijašič prodobio se glavarova 10 proti 8. Zalimo vooama Vranjane, koji su se dail tako krasno namamili na „krajvu d r o b“. Imbralo se štoć rionika, svo naše domado muškovo; protivnik nijedan odabran. Ti savjetnici jesu: Stvan Franjo, Pullo Stano, Iljašič Jakov, Skroba Ivanjo, Bašič Ivan i Runko-Duhar Josip. Pošto su se gg. kotarski glavar i o. kr. kot. školski nadzornik g. Koa i popodno u Boljunu sdržati morali radi nekotjih školekih pitanja, otišli su tek oko 5 sata. Na odlazku pozdravi puk g. kapotana sa povici: „Živio

Mate. A la nebi vero prišli blizu, zađ bi njim smrdilo.

Šime. Tako su se skupili neki dan u našom solu krnjelidi i baronjoi ako bi mogli naše ljude zaspliti. Pak ako su dopušteno njihovo konforano, zna nisu dopušteni i naši labori? Oni skriplju i jauđu, jer jasla jim se svrađa, korito jim se smieđe izpod nosa, strah jih je, da to morat do malo licet stare volade krpati, a šćavani, da njim neto višo služiti za baštu i tovara. Slušaaj mo daklo Mate i noka mo slušaju svi poštioni Istrianci. Doba je, da se ustanimo i da budemo ljudi mudri, pametni i svoji. Kad moremo biti gospođari u našoj kući, zašto ćemo drugomu gospodarstvu izručiti? Samo budimo svi složni i dobili ćemo. Muži i ženo noka rabo motlu ako njim klatači stupe na vrata. Mi negremo mutiti u njihovo gradić i kuće, daklo noka i oni puato na miru naša solja i kuće, pa mirna Boena! Pazimo dobro, da ne gro nijedan naš glas za naše protivniko. A sram ima biti ono, koji se budu prodajli i ono, koji budu zatajili svoju starinu, svoj jezik, svoga ota i svoju majku. Si mo razumia Mate?

Mate. Jako dobro! Pomozimo si sami i Bog će nam pomoći.

g. kapetan i^a a na lloc mjesto pojavila se neka poznata boljunska mltarija, obduena u stare poderane popovske halje, koja je podvrtila gospodu sa peikanjom i ruganjom. Uživlone li mi kulturo — kojom se mogu dakako samo naši protivnici ponositi?

Preporučujemo novomu zastupstvu, da složno radi za boljak siromahne obdružne puka, koji će biti zahvalan, ako ikoliko smanji preteško breme, koje mora nosati. Gosp. glavaru pako nek, se nada varati od onih, koji žole samo propast obdružne, a sebi napuniti šepove tozko zasluženi! novot, već neka radi po ovom oavjedođenju, politeno i pravodno slušajuć samo sasluživo politeno muškovo.

Razgovor

u Vinku kraj Labina modju oerakim kavaram i rabđkim ribarom.

Rabđki ribar. Dragi moj brate kavaru, propadate, ta što će od vas biti, kada vaši neodvomi gospodari su se složili tako neodvomi gospodim labinskim?

Oeraki kavar. Malim, da nam nobude gore nego što je bilo do sada: mi ćemo i od sada mođa biti sa neko vrom alopi i čoini živili i tmasih tminah, jer kopamo li ugljavlje i po nodi u skulji pod zemljom su svojo avednika, to moramo napraviti po danu. Za nas traju uvak noć kao i za našu diou, jer noimadu nikakve škole.

Rabđki ribar. Pametno i ljudski ganaš, da kavar nevidi nego li proredko božo svetlosti; k nam u Rabao dolako brodovi, pak i dovozi, iđimo nekvu takvu, a najvodna slabu rođ; mi se računljemo ipak nešto bolje u svaku stvar, nego li vi polje ona: mi smo šegaviji, jer smo ribice od porta.

Oeraki kavar. Inaš pravo, da smo mi slabi u glavj sa svimi svojim ljudi, što jih sovji „goljati“, ali ipak nekotji Labinjani iz gradica nas rado imadu, jer u onoj porođkoj dijeti su našo silpe kričivo liti podpise bi nas rado pripojili gradiću Labinu, kako da mi donosimo svojih vunonih kaplaca na glavj. Avotjih suknenih, kratkih do koljena gđolah i bolih goljeviah (blavašah).

Rabđki ribar. Nedam im krivo, ljudi sada bez Boga i bez njegove viro bi so i s vragom onim pomoćali, samo da imadu korist avoju. Polag toga i tako svana gospoda labinska vas hodo imati i svojo podestavlji radi svojo koristi. Da bi vas uvoli k sebi bpr svojo koristi, to da vam budu u jomodi, ja blih li prosvao i plomonita labinske gospode, a tako im volim: tako svana gospoda, koja so tim imo-nom mođa dlo, ali ga u istinu nozaslužo. Jer i mi smo „šćavani“ t. j. naš komun rependaki, kako i škitački i avotolovročki i drugi; mi oni nečo nas, da mi a njlmi sedinjvamo jednu političku obdružnu. A zašto vas volo a nas neđe? Jer pod vašim komunom se kopa ugljovlje i oni moreju i vam pasat liti dio dati od onih 20.000 f, što h na leto mora plaćati kava u labinsku obdružnu ponoznoj; zato vaš komun stoji za sada dobro: je po našu nešto bogat. Zato sada toliko vi koliko kavari iz Kunja činita si školo sazidati i šparinjajte, jer kada bude so prešlo od vas kopati pod svotno-nedoljaki komun, tada nećete vi ničosa potezati, pak onda vas nečo nitko hteti imati u svojoj podestavlji.

Oeraki kavar. Dragi Rabane! ti si mi odi otvorio, a ja ću i u „skulji“ svojim kavaram gledati ih otvoriti, da nopropademo. Zaišta tako svana gospoda labinska imala bi mučati radi sada odabranoga obdružnoga zastupstva, jer ako je njihovo drugo tolo, to je naše treće tolo: daklo odlučuje prvo tolo, tko imede na Labinskih zapovedati. Tko su ti muževi, koji odlučuju, da neka ili mi ili oni zapovedamo? O tom ću „koristijmo“ mučati, da nobtočedom lažih i munještinah, kako to čine neki „foljeti“. Moni je drago, da jedni i drugi kako braća u miru živimo, žoloci, da svatko uživa svojo. Ufam se u drugoga Boga, da će se nam Cerem i Kunjeom odmariti pravična svota, pripadajuća od onih 20.000 for., jer imadomo svoga dobra mernika liti inženora u sadnjem zastupstvu, koji snadu dobro i preizvratno merit pod zemljom, zato živili nam oni, živili!

Rabđki ribar. Daklo i njima živili i svi kavari, jer bos kavo bilo bi slabo i naopako, a tko bi mi onda i u samom gradiću Labinu kupovao mojih ribolah!

Franina i Jurina

Fr. Bili Jura veroval, da su vijenjska gospoda sruđili malina i makina?
Jur. A da njl je to va glavu sunulo?
Fr. Voro da ni bilo šolai sa krubn, pak da njl se nečo a tim glavu mutili kada igraju na karti poli Franola.
Jur. Ja din, da njl je malin pravod šumil, pak da niau jedan drugoga šul ni računili.
Fr. Ter imaju dobra grla.
Jur. Ja, al se moraju po malo razgovarat sada pred balotajloni, da jih kmeti neđuju kako jih misle provariti.
Fr. Joh nete provariti nijednoga pametnoga kmeta, ako nebi kakovega prodanca.
Jur. Za takoveh mala škoda.

Fr. Čujem, da se ovoga meseca legu puđli.
Jur. Pak?
Fr. Da to bit najbolji sa frigat i peć ov drugi mesoc.
Jur. Ter sam ti neki dan povidal, da je oigan pripeljal starih kobilin za balotajloni.
Fr. Ja, kobilina će bit sa kmeta, ki se prodra, a puđli za gospodu; šupani i podropnjos gospodeko.
Jur. Brižno blago!

Fr. Vak, kvag, kvog, kva, kvo...
Jur. Koga, blia, kvadoš i kvodoš?
Fr. Oa al slopi gluh, hili oko na lokru labindansku.
Jur. Aha, šabo se žabi rugaju, zađ da ona „dobolo vođa“ va „babinoj“ Iatria školno lido...
Fr. Ter da jih ni ostalo od šterno i od siromahnoga fonda?
Jur. Pitaž Petesloda, ako je kljun potognul va račun.
Fr. Ja, ma bi mo. šćoknul.
Jur. A vranida će on, kad ga je žaba pošćopila.
Fr. Manko kada, da su ljudi progledali.
Jur. I Gardolin da jo u gnjzdo pololet.
Fr. A da na to govori gospodin?
Jur. Njega to no peđo, tor svojo stvarati šaji i purutko za so rabi.
Fr. Bomo pravo ima.

Istarskom junaku.

Na nogu šurno
Junadki sine!
Pravda te zove
Jednom da mino
Zloto to mrak.

Dugo to tiste
Okovi kleti,
Kojim? to znao
Čvrsto jo spoti
Zavidnik jak.

Pokaž do svietu
Ono što je si:
Imo da svote
Slavo to riosi
Kamo l' da e' rob.

Ljuto jur peđo
Rana to brotne,
Zlobinol hoćo,
Da ti pripromo
Poroklu grob.

Junadki napred!
Bojat se nijo,
Tatar nij zatro
Turčin nas prije
Nit će ov sam.

Borba jo tozka,
Pravo nas vodi,
Ono će svladat
Privest k elobod
Prosvjeto hram.

Različite viesti.

Imenovanje. Kr. pomoraka oblast na Rioci imenovala je kapetani duge plovitbe sliedće podkapetane: g. Karla Brassaduro iz Bieke i g. Antona Kopajčića iz Bakra, a pomorara g. Ivana Škodanića iz Oprica podkapetanom.

Tabor nije dozvoljen. Javili smo u sadnjem broju, da je političko društvo „Edinost“ učinilo potrebite korake kod političke oblasti u Pazinu, da se usmogne obdržavati narodni tabor u sv. Petru u šum. O. kr. politička oblast u Pazinu odgovorila je predsjedništvu „Edinosti“, da tabora nemože dozvoliti radi obstojećih narodnostnih odnožaja u onom političkom kotaru, u kojem, da se nemože mješovito puđanstvo lokalno polidoliti, to da bi zbog tabora mogli nastati neredi i nemiri.

Eto, talijanska gospoda, kako nas podupiru političke oblasti!

Izbori šiduođara. Koliko doznasmo do danas, obaviti će se labori šiduođara na otoku Krku dne 7., 8. i 11. junja.

Obdružna Tinjan birati će svojo šiduođara dne 15. junja. U Podgradu birati će 1. junja, a ne 31. t. mj., kako to sadnji put javljamo — krivo obavijesteni.

Mollmo ponovo naše prijatelje u svih obdružih Istre, da nam šim prija dojavu dano labora šiduođara.

Izbor šiduođara za poranu obdružnu Lasaret obaviti će se dne 6. junja u obdružnoj kući u Koprnu. Lasaret broji 2186 stanovnika a birati će četiri šiduođara.

Talijanski kandidati za istarski tabor. Proilog godna sastali se talijanski kolovodje u Vižnadi, da imanjaju svojo kandidata, koje do preporučiti kod predatodjih komunalnih labora. Kako javlja porođka „b a b a“ kandidiraju Talijani za labransko obdružno političko kotara Poređ: F. V a n t o r a, nadolnika u Bujah* i T. V o r g o t i n a** iz Poređa; za labransko obdružno političko kotara Pazin: Fr. O m a n t i n a, odvjetnika u Pazinu i M. T o n o t t a, nadolnika u Plominu; za labransko obdružno političko kotara Pulo: W a s e r m a n a i dra. B e m b a; za gradovo i trgovička Poređ, Umag, Čitanova: F. Š b i c h, nadolnika u Poređu; za gradovo i trgovička Buj, Motovun, Oprlje i Vižnada: I. d r a. A. M o r o s o. Ovo su muževi, koji su se uviek tim odlikovali, da nisu nikada ništa htjeli diti za istarske Hrvate.

Oni su vada u saboru vikali i buđili kad su hrvatski zastupnici govorili. Oni su dapačo iz tabora iszali kad so jih hrvatski govorilo. Pak ti ljudi imaju sada obrazu predstaviti se hrvatskim biradom kano njihovih kandidati!

Ihrvatski i slovenski biradi Istre! Hođote li glasovati za ono, koji nepoznaju, nočo da poznaju niti šta da čuju za Vas i Vaš jezik; za muškove, koji nisu Vašo krvi niti Vašog jezika; koji dapačo proziru Vas i Vaš jezik; koji Vas nepoznaju inado nego kada trebaju Vaše glasove? Izbor Vam nije tožak; birajte tako, da so nebudote mogli nikada pokajati. Za gradovo Pulu i Vodnjan kandidira talijanska liberalna (P.) stranka g. dra. Bossi-a, ljeđnika u Pul, a oer. kr. pomorara i umjereni živiji gosp. viteza Conti-a, političkoga poglavara u Puli.

Glavna skupščina „Tržaškoga Sokola“ obdržavni će se u nedolju dne 2. junja u 5. sati poeljo podno u dvorani „Hotel Europa“ sa sliedćim dnevnim redom: 1. Pozdrav starosta; 2. Izvješće tajnika; 3. Izvješće blagajnika; 4. Izvješće revizora; 5. Izvješće nadzornika vježbe; 6. Prodolaj; 7. Izbor starosta, 8. odbornika, 9. namjestnika i 3. revizora. — Po svršenju skupščini držati će naši Sokolaši „p o s t o l o“ (jour-fix) u vrtu istog hotela, gdje će se izkazati po drugi put — boz dvoje izvratnim uspjehom — članovi dramatičkoga otdelka. Do vidova daklo prijatolji dičnog našeg „Sokola“ u nedolju pusljo podno.

Izlet članova „Slovenskoga šitanice“ iz Trstu u Divaču a odatle u Škofjansku špilju izpao je vooama krasno, prouđa nobijaše najpovoljnije vromio. Članova bijaše 40 gospode što gospodjah neto preko đetredesot. U Škofjancu dođekalo izletniko grvanjem mužara i glasboi, a jastanca bijaše stavolukom i zastavami okičeno. U špilji svo se divilo onim romantičko-divljim krasotam prirode. U mjestu bijaše za sve izlotniko skupni objed, kod kojeg vindalo ugodna, srdasna i neprijatljena zabava. Pusljo uhratila se mladoč u kole a oko 5 sati vratilo se svi u Divaču, gdje se odmorilo u gostioni Mahorčićovoj i do odlazka vlakna za Trst. Modju iz-

* Što mu smrdi kandidirati na Buzošćini?
** Mladoga junaka koji se je odlikovao ljoto u carovinskome viodu.
* A zašto ne na Porčidini u labranskih obdružnih kano i do sada? Op. slagjara.

lataci vladalo je čitavog dana živahnog odnosa...
odnosa...
odnosa...

lataci vladalo je čitavog dana živahnog odnosa...
odnosa...
odnosa...

lataci vladalo je čitavog dana živahnog odnosa...
odnosa...
odnosa...

lataci vladalo je čitavog dana živahnog odnosa...
odnosa...
odnosa...

lataci vladalo je čitavog dana živahnog odnosa...
odnosa...
odnosa...

niel litje...
niel litje...
niel litje...

niel litje...
niel litje...
niel litje...

niel litje...
niel litje...
niel litje...

niel litje...
niel litje...
niel litje...

bradu...
bradu...
bradu...

bradu...
bradu...
bradu...

bradu...
bradu...
bradu...

bradu...
bradu...
bradu...

bradu...
bradu...
bradu...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Na to jedan član...
Na to jedan član...
Na to jedan član...

Dopisnica uredništva.

G. J. K. u M. Kako viditi...
G. J. K. u M. Kako viditi...
G. J. K. u M. Kako viditi...

Dopisnica upravitelja.

Prvo slovo...
Prvo slovo...
Prvo slovo...

